

4. Závěr

Vzhledem k tomu, že daná tematika, pokud bychom se jí věnovali více podrobně, značně přesahuje rozsah i možnosti diplomové práce, snažil jsem se o určité shrnutí, které by čtenáře neodradilo spleťtostí myšlenkových názorů a proudů, ale které by současně poskytlo základní orientaci v nahlížení na právo trochu jinýma očima, než je běžné. Sociologie vědění je pojmem, který méně všímavý absolvent právnické fakulty asi těžko dokáže vysvětlit. Přesto, a možná že právě proto, by širší základ znalostí, popsání souvislostí, příčin a další směřování i v oblasti sociologie vědění mohlo přispět k tomu, aby se právo v rukou našich absolventů nestávalo pouze citací práva formálního tak, jak bylo zde popsáno.

V současné době jsme svědky nezřídých situací, kdy občan, ať už v pozici běžné, politické, úřednické aj., hlásí, že se nemůže domoci práva, nebo toto právo uplatnit, neboť chybí pro danou situaci právo formální – psané. A v tom okamžiku vzniká objednávka na doplnění formálního práva, čímž ale často dochází namísto k lepší aplikaci práva k jeho deformaci. Osvícený občan a zvláště občan erudovaný v oblasti právní by měl úspěšně takovým objednávkám čelit, a to s odvoláním nejen na právo samé, ale i na jeho širší pojetí. O toto širší pojetí z pohledu sociologie vědění jsem se pokusil zpracováním této práce.

Přestože předešlý text nemusí být pro mnoho mých kolegů v některých detailech příliš srozumitelný, domnívám se, že i při povrchnějším studiu této práce je možno zaznamenat určité principy a zákonitosti, které lze použít i v právní praxi.